

St. Joseph's Church was built in 1666 in the reign of King Narai the Great of Avutthava.

The first mission from Paris of Bishop Lambert de la Motte and two priests arrived in Ayutthaya on 22nd August 1662. The King, pleased with their contribution to the welfare of his people, graciously acceded to Mgr. de la Motte's request for permission to build a church and mission was called "St.Joseph's Mission".

The original church was a wooden structure, but in 1685 it was rebuilt with brick and mortar in the European style and was not completed till 10 years later in 1695 in the reign of King Pedhracha.

During the Burmese Invasion, the Thais used the church as shelter and a base from which to fight the Burmese. On 23rd

March 1767, 10 days before the Fall of Ayutthaya, Burmese troops burnt down and looted the church.

After the Bishop Brigot cared for the site until 1831 when Father Pallegoix and his group reached Thailand and undertook the restoration of the church over the next 7 years. When Fahter Pallegoix was appointed Bishop, Father Vernay took over, but the new bishop was anxious to rebuild St. Joseph's as the burial place and a memorial to the first eight missionaries to Thailand.

In 1847, Father Albert was appointer to the parish. Funds donated enable him to rebuild the church. The new building was completed on the old site and incorporated the front and side of the former building.

Later, during the reign of the King Rama V, Father Perros was appointed to the parish. He was a gifted amateur architect and wished to further embellish the church and restore it to its

former glory. With the aid of the French architect, M.Grasci and the devoted help of the local people, over a period of 8 years the present fine 12th century romanesque style church with its stained glass, marble and plaster work was completed. In 1891, the church was blessed and rededicated to St. Joseph with great celebration and occasion by Bishop Louis Vey on 17 April 1891.

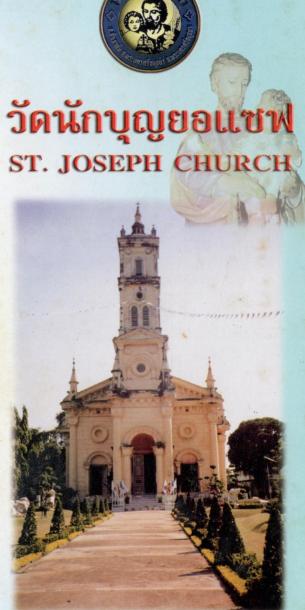
Though the church appear presently somewhat delapidated, one cannot but be struck by the

elegance of its design and decoration which confirms its importance as a place of continuous worship for over three hundred years and the first Catholic Mission in Thailand.

St. Joseph's Church Ayutthaya

30 Moo 11, Tambol Sampawlom, Amphoe Phra Nakhon Si Ayutthaya Phra Nakhon Si Ayutthaya 13000 30 หมู่ 11 ตำบลสำเภาล่ม อ.พระนครศรีอยุธยา จ.พระนครศรีอยุธยา 13000 30 Moo 11, Tambol Sampawlom, Amphoe Phra Nakhon Si Ayutthaya, Pra Nakhon Si Ayutthaya 13000 Tel. (035) 242-589, 321-447 Fax. (035) 321-449

วัดนักขณยอแชฟ อยธยา

วัดนักบญยอแซฟ อยธยา ตั้งอย่หมู่ที่ 11 ตำบลสำเภาล่ม จังหวัดพระนครศรีอยุธยา เริ่มสร้างมาเมื่อปี 2209 (1666) ในสมัยสมเด็จ พระนารายณ์มหาราช กษัตริย์องค์ที่ 27 แห่งกรุงศรีอยุธยา หลังจากที่ คณะธรรมทูตรุ่นแรก แห่งปารีสคือ ฯพณฯท่าน ลังแบร์เดอลามอต <mark>กับ</mark> พระสงฆ์อีก 2 รูป ได้เดินทางมากรุงศรีอยุธยา เมื่อวันที่ 22 สิงหาคม 2205 (1662) ท่านและคณะได้ทำประโยชน์ต่อชาวกรุงศรีอยุธยา เป็นที่พอพระทัย พร้อมกันนั้นท่านได้เข้าเฝ้าสมเด็จพระนารายณ์มหาราช เพื่อทูลขอที่สร้าง วัดและโรงเรียนขึ้น เพื่อประกอบพิธีทางศาสนาและให้การศึกษาแก่เด็ก พระองค์ท่านได้พระราชทานที่ดินแปลงหนึ่งริมแม่น้ำเพื่อสร้างวัดและโรงเรียน ซึ่งเรียกชื่อสมัยนั้นว่า ค่ายนักบุญยอแซฟ

เริ่มต้นนั้นสร้างด้วยไม้ จนกระทั่งปี 2228 (1685) จึงได้ลงมือสร้าง ด้วยอิฐถือปูน ตามแบบสถาปัตย์ยุโรป กินเวลาก่อสร้างถึง 10 ปี มาสำเร็จ ในสมัยพระเพทราชา ในปี 2238 (1695)

ก่อนที่กรุงศรีอยุธยาจะเสียแก่พม่า คนไทยได้อาศัยวัดนี้เป็น ป้อมต่อสู่กับพม่า จนกระทั่งถึงวันที่ 23 มีนาคม 2310 (1767) ก่อนกรุงแตก เพียง 10 วัน พมาได้เผาและปลับสะดมทรัพย์สินไปจนหมดสิ้น

หลังเสียกรุงศรี อยุธยา พระสังฆราชบรีโกต์ และสัตบุรุษถูกกวาดต้อนไป พม่าด้วย วัดนี้จึงกลาย เป็นวัดร้างไม่มีพระสงฆ์ ดแล ต่อมาในปี 2374 (1831) คุณพ่อปัลเลอกัว

กับคณะได้เข้ามาเมืองไทยจึงได้บูรณะฟื้นฟู อีก 7 ปีต่อมาคณพ่อปัลเลอกัว ได้รับแต่งตั้งเป็น สังฆราช คุณพ่อแวร์เนย์จึงมาเป็นเจ้าอาวาสแทน

พระคุณเจ้าปัลเลอกัว มีดำริที่จะสร้างวัด ให้สมเกียรติเพราะเป็นที่บรรจศพธรรมทตร่นแรก 8 คน จึงได้รวบรวมเงินทองมอบให้ เจ้าอาวาส อัลแบร์ต ซึ่งเป็นคนไทยที่บวชจนได้รับตำแหน่ง เป็นเจ้าอาวาสในปี 2390 (1847) ได้ทำการ สร้างวัด เป็นอิฐถือปูนบนที่เก่าของวัดเดิม (ซาก ของวัดเก่ายังคงปรากฏให้เห็นอยู่ตอนหน้าและ

ด้านข้างของวัดปัจจุบัน)

ต่อมาในสมัยของพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ 5 แห่งกรงรัตนโกสินทร์ คณพ่อแปร์โร ได้รับแต่งตั้งเป็นเจ้าอาวาสวัดและเป็น สถาปนิกด้วยท่านมีความประสงค์ที่จะสร้างวัดขึ้นใหม่ ให้ใหญ่โตและงดงาม ถวายแด่ท่านนักบุญยอแซฟ เพื่อระลึกถึงวัดนักบุญยอแซฟ หลังเดิมที่ถูกพม่า

ทำลายจึงร่วมกับนายช่างชาว ฝรั่งเศสชื่อ "กรัสซี" โดย อาศัยแรงงานจาก แรงศรัทธา ของคริสตศาสนิกชนในเขต <mark>จังหวัดอยุธยากา</mark>รดำเนินงาน เป็นไปอย่างเชื่องช้าเพราะ ขาดทุนทรัพย์ ในที่สุดก็เสร็จ เรียบร้อย ในปี 2434 (1891)

ใช้เวลาในการก่อสร้างถึง 8 ปี รูปแบบของวัดเป็นแบบโรมัน ศตวรรษที่12 และในปีนั้นก็มีการสมโภชกันอย่างมโหฬาร

การพัฒนาซ่อมแซมเปลี่ยนแปลงโบสถ์นั้นทำกันมาเรื่อยๆ แม้ว่าจะ ทรุดโทรมลงไปมากในขณะนี้ เนื่องมาจากอายุของปูนเสื่อมไปแต่ความสง่าของ

ตัวโบสถ์ และความงามของกระจกสีเหนือ ช่องหน้าต่าง พระแท่นหินอ่อน ตลอดจน ลวดลายที่ปรากภอย่ในปัจจบันนี้ แสดงให้เห็น ถึงความเสียสละ หยาดเหงื่อแรงกายทุนทรัพย์ การรับทุกข์นานัปการ แม้กระทั่งชีวิต เพื่อ คงไว้ซึ่งโบสถ์หลังนี้ ได้ตั้งอยู่เพื่อเป็นอนุสรณ์ สำหรับชนรุ่นหลัง และเป็นพยานยืนยันถึง การเข้ามาเผยแพร่ศาสนาคริสต์เป็นแห่งแรก ในประเทศไทย

ของวัดโบสถ์หลังนี้ เพื่อเป็นเกียรติแด่นักบณ ยอแซฟแทนของเดิม ที่คณะมิสซังต่างประเทศ ได้ลงทุนสร้างขึ้น เมื่อปี 1695 และถูกพม่า ทำลายลงปี 1767 (2310) ที่สุดจึงกลับมา มีรูปใหม่ โดยฝีมือนายช่างโยอากิม กรัสซี สถาปนิกผู้ก่อสร้าง พระคุณเจ้าหลุยส์ เวย์ พระสังฆราช ได้เสกใน ปีค.ศ.1891 คืออีก 13 วัน ก่อนเดือนพฤษภาคม ซึ่งตรงกับวันที่ 17 เมษายน นั่นเอง 🍫

